

EUROOPAN KOMISSIO
VEROTUKSEN JA TULLILIITON
PÄÄOSASTO

Vaarattomuus ja turvallisuus, kaupan helpottaminen ja kansainvälisten asioiden
koordinointi

Kansalaisten suojeleminen ja immateriaalioikeuksien täytäntöönpano

Tuotteiden turvallisuuden ja vaatimustenmukaisuuden tuontivalvontaohjeet

**Ohjeet eivät muodosta oikeudellisesti sitovaa asiakirjaa vaan ovat luonteeltaan
selittäviä ja tuovat lisätietoa.**

Yleinen osa

Yhteyshenkilö:

Libor MYNAR

Puh. +32 2 295 76 22, Faksi +32 2 296 54 04

libor.mynar@ec.europa.eu

tai

Andre BERENDS

Puh. +32 2 296 32 11, Faksi +32 2 296 54 04

andre.berends@ec.europa.eu

tai

Yksikön palveluosoite:

taxud-unit-b1@ec.europa.eu

Sisältö

1. Johdanto

2. Ohjeiden tarkoitus, tavoitteet ja kohdeyleisö

2.1 Tarkoitus

2.2 Tavoitteet

2.3 Kohdeyleisö

3. Katsaus EU:n lainsäädäntöön, mukaan lukien lakisäätteisten vaatimusten selventäminen ja rajavalvonnan laajuus

3.1 Asiaan liittyvät määritelmät

3.2 Lakisäätteiset vaatimukset

3.2.1. *Yhteisön tullikoodeksin tullitarkastuksia koskevat säännökset*

3.2.2. *Tullin suorittamat EU:n markkinoille tulevien tuotteiden tarkastukset asetuksen (EY) N:o 765/2008 27–29 artiklan mukaisesti*

3.3 Asiaan liittyvien talouden toimijoiden tärkeimmät velvoitteet

3.4 Selvennys, joka koskee asetuksen (EY) N:o 765/2008 28 artiklassa mainittua ”kolmen työpäivän” aikarajaa

4. Toimintamenettelyt

4.1 Tullin ja markkinavalvontaviranomaisten tuontivalvontaa koskeva yhteinen lähestymistapa

4.2 Yksinkertaistetun tullimenettelyn mukaiset tarkastukset

5. Tulliviranomaisten ja markkinavalvontaviranomaisten välisen yhteistyön periaatteet

6. Turvallisuus- ja vaatimustenmukaisuustarkastuksia koskevat kohdat, jotka olisi sisällytettävä tulliviranomaisten ja markkinavalvontaviranomaisten välisiin kansallisiin sopimuksiin

1. JOHDANTO

Asetuksen N:o 765/2008 1 artiklan 2 kohdassa¹ säädetään, että EU:n markkinavalvontaa koskevien puitteiden avulla varmistetaan ”yleisten etujen suojelun korkea taso muun muassa yleisen terveyden ja turvallisuuden, työterveyden ja -turvallisuuden, kuluttajansuojelun, ympäristönsuojelun sekä turvallisuuden osalta”. Tavoitteen on täyttyvä kaikkien niiden tuotteiden osalta, jotka on saatettu unionin markkinoille, riippumatta siitä, onko tuotteet valmistettu EU:ssa vai kolmannessa maassa. Asetuksella vahvistetaan siis myös kolmansista maista tuotavien tuotteiden valvontaa koskevat puitteet.

Tehokkain tapa varmistaa, ettei vaarallisia² tai vaatimuksia vastaamattomia tuontitavaroita saateta markkinoille, on tehdä riittäviä tarkastuksia ennen kuin kyseiset tuotteet luovutetaan vapaaseen liikkeeseen. Tähän tarvitaan tullia, sillä tullin on ainoa viranomainen, jolla on kokonaisnäkemys EU:n ulkorajan ylittävistä kauppavirroista. Lisäksi on tarve panna yhdenmukaisesti täytäntöön turvallisuus- ja vaatimustenmukaisuustarkastuksia koskevat EU:n säännökset. Tämä voidaan saavuttaa markkinavalvontaviranomaisten³ ja tullin suunnitelmallisella yhteistyöllä. Koska tavarat saavat liikkua vapaasti sisämarkkinoilla vapaaseen liikkeeseen luovuttamisen jälkeen, varmistetaan näin EU:n kansalaisten tasapuolinen suojeleminen.

Komissio on ollut koordinoijana valmisteltaessa näitä ohjeita, joita laadittaessa on otettu huomioon jäsenvaltioiden edustajien kokemukset tullivalvontamenettelyistä sekä tullin ja markkinavalvontaviranomaisten hallinnollisen yhteistyön järjestämisestä. Kyseessä on työväline, joka auttaa tullia ja markkinavalvontaviranomaisia suoriutumaan riittävässä laajuudessa tehtävistään yli 500:aa miljoonan kansalaisen suojelemisessa.

Komissio on yhdessä jäsenvaltioiden kanssa laatinut nämä ohjeet tullin käyttöön sekä tullin ja markkinavalvontaviranomaisten yhteistyön kehittämistä varten, jotta viranomaisilla olisi tarvittava tietämys näiden velvollisuuksien hoitamisessa ja jotta asetuksen (EY) N:o 765/2008 täytäntöönpano olisi helpompaa.

Ohjeet on tarkoitettu välineeksi, joka auttaa tullia ja markkinavalvontaviranomaisia parantamaan yhteistyömenetelmiä ja hyviä hallinnollisia käytäntöjä. Ohjeissa kiinnitetään myös huomiota käytännön kysymyksiin, joita tullin joutuu ratkaisemaan suorittaessaan tuotteiden turvallisuuteen ja vaatimustenmukaisuuteen liittyviä tarkastuksia.

¹ Katso EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30.

² Katso direktiivin 95/2001 2 artiklan b kohta.

³ Luettelo jäsenvaltioiden asetuksen (EY) N:o 765/2008 17 artiklan mukaisesti komissiolle ilmoittamista kansallisista markkinavalvontaviranomaisista on saatavissa seuraavasta osoitteesta: http://ec.europa.eu/enterprise/policies/single-market-goods/regulatory-policies-common-rules-for-products/index_en.htm

Ohjeisiin sisältyy yleinen osa ja erityisosa. Yleistä osaa tarvitaan asiaankuuluvan sovellettavan EU:n yleisen lainsäädännön, ja erityisesti turvallisuus- ja vaatimustenmukaisuustarkastuksia koskevien velvoitteiden sekä asiaan liittyvien kansallisten viranomaisten välisen yhteistyön ymmärtämiseksi. Lisäksi yleisen osan tuntemus on välttämätöntä, jotta erityisosa voidaan soveltaa asianmukaisesti ja tehokkaasti.

Ohjeiden erityisosa koostuu yksittäisten tuoteryhmien taustatiedoista ja tarkistuslistoista, jotka antavat tullivirkailijoille täydelliset ja kattavat tiedot tuoteturvallisuuteen ja vaatimustenmukaisuuteen liittyvien tarkastusten tekemiseksi. Ohjeet eivät kata muita markkinavalvontaviranomaisten vastuualueeseen kuuluvia yksityiskohtaisia toimenpiteitä, jotka liittyvät päätökseen kieltää tai rajoittaa tuotteen saattamista markkinoille.

On muistettava, että ohjeet eivät kata tietyissä yksittäisissä säädöksissä säädettyjä rajatarkastuksia. Ohjeiden liitteessä on ohjeellinen luettelo näistä säädöksistä.

Jäsenvaltioiden hallinnollisten rakenteiden erilaisuus on otettu huomioon, ja siksi ohjeet on laadittu suuntaa-antavasti, kun kyse on kansallisen tason turvallisuus- ja vaatimustenmukaisuustarkastuksista ja yhteistyöprosesseista, eikä niitä voida pitää sitovina. Ohjeissa annetaan suosituksia, jotka perustuvat parhaisiin käytäntöihin ja asiantuntijoiden mielipiteisiin, ja kerrotaan, mitä elementtejä tullin ja markkinavalvontaviranomaisten välisiin sopimuksiin olisi sisällyttävä.

2. OHJEIDEN TARKOITUS, TAVOITTEET JA KOHDEYLEISÖ

2.1 Tarkoitus

Ohjeiden päätarkoitus on auttaa tullia ja markkinavalvontaviranomaisia suorittamaan tehokkaasti 1. tammikuuta 2010 lähtien voimassa olleen, kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista annetun asetuksen (EY) N:o 765/2008 15 artiklan 5 kohdan mukaiset tehtävät ja noudattamaan asetuksen 27–29 artiklassa vahvistettuja säännöksiä (*”Yhteisön markkinoille tulevien tuotteiden tarkastukset”*).

Ohjeet koskevat pääasiassa tilannetta, jossa tulliviranomaiset ovat ”ulkorajatarkastuksista vastaavia viranomaisia”, joiden on toimittava yhteistyössä kansallisten markkinavalvontaviranomaisten kanssa. Tämä edellyttää **yhteistä lähestymistapaa**, joka koskee tulliviranomaisten suorittamia tuoteturvallisuusvaatimukseen liittyviä tarkastuksia, sekä **hyvää ja tiivistä hallinnollista yhteistyötä ja tehokasta viestintää tulliviranomaisten ja markkinavalvontaviranomaisten kesken.**

Lisäksi on varmistettava tehokas yhteistyö, sillä on mahdollista, että jäsenvaltiossa useampi kuin yksi viranomainen vastaa tuoteturvallisuuteen liittyvästä tuontivalvonnasta. Tällöin viranomaisten on toimittava keskenään yhteistyössä, muun muassa jakamalla tehtäviensä kannalta merkityksellisiä tai muutoin tarvittavia tietoja (asetuksen (EY) N:o 765/2008 27 artiklan 2 kohta).

2.2 Tavoite

Ohjeiden päätavoite on tukea asetukseen (EY) N:o 765/2008 sisältyvien asiaan kuuluvien säännösten noudattamista. Tavoitteena on erityisesti

- antaa tullille ja markkinavalvontaviranomaisille väline, joka auttaa niitä tunnistamaan vaaralliset tai vaatimuksia vastaamattomat tuotteet ennen kuin ne luovutetaan vapaaseen liikkeeseen
- kehittää asianmukainen, suositusten mukainen ja mahdollisuuksien mukaan kattava lähestymistapa asetuksen (EY) N:o 765/2008 mukaisiin tuontitavaroiden turvallisuutta ja vaatimustenmukaisuutta koskeviin tarkastuksiin
- edistää tehokkaita riskinhallintaperiaatteisiin perustuvia valvontaprosesseja ja soveltuvien riskiprofiilien kehittämistä
- vaihtaa kokemuksia ja parhaita käytäntöjä tuoteturvallisuuden ja vaatimustenmukaisuuden tarkastamisen alalla
- antaa suosituksia tiiviistä yhteistyöstä tulliviranomaisten ja markkinavalvontaviranomaisten välillä.

2.3 Kohdeyleisö

Tärkein kohdeyleisö ovat jäsenvaltioiden tulliviranomaiset ja markkinavalvontaviranomaiset, jotka hyötyvät tuontitavaroiden turvallisuustarkastuksia koskevista menettelysuosituksista. Tämän tuloksena on sääntöjä noudattavat talouden toimijat hyötyvät ja unionin kansalaisten suojele paranee.

3. KATSAUS EU:N LAINSÄÄDÄNTÖÖN, MUKAAN LUKIEN LAKISÄÄTEISTEN VAATIMUSTEN SELVENTÄMINEN JA RAJAVALVONNAN LAAJUUS

3.1 Asiaankuuluvat määritelmät

Ohjeissa käytetään joitakin yhteisön tullikoodeksissa⁴ määriteltyjä termejä, esimerkiksi:

- Tullitarkastukset: tulliviranomaisten suorittamat erityistoimet, joiden tarkoituksena on varmistaa tullilainsäädännön ja muun sellaisen lainsäädännön, esimerkiksi asetuksen (EY) N:o 765/2008, moitteeton soveltaminen, joka koskee yhteisön tullialueen ja muiden alueiden välillä liikkuvien tavaroiden saapumista.
- Tavarantoimittajan luovutus: toimi, jolla tulliviranomaiset luovuttavat tavarantoimittajan sen tullimenettelyn mukaisesti tarkoituksiin, johon tavara on asetettu.
- Luovutus vapaaseen liikkeeseen: Tullimenettely, joka antaa muille kuin yhteisötavaroille yhteisötavaroiden tullioikeudellisen aseman ja sallii niiden luovutuksen sisämarkkinoille. Luovutuksessa vapaaseen liikkeeseen sovelletaan kauppapoliittisia

⁴ Katso EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1–50.

toimenpiteitä, suoritetaan tavaroiden maahantuontia koskevat muut muodollisuudet ja peritään muut lakeihin perustuvat maksut.

- Yksinkertaistettu menettely: kotitullausmenettely ja seuraavassa määritelty yksinkertaistetun ilmoituksen menettely.

- Yksinkertaistettu ilmoitusmenettely: tulliviranomaiset voivat myöntää henkilölle luvan asettaa tavarat tullimenettelyyn yksinkertaistetulla ilmoituksella, josta voi puuttua tiettyjä tietoja ja täydentäviä asiakirjoja, joita vakiomuotoisissa tulli-ilmoituksissa vaaditaan.

- Kotitullausmenettely: Mahdollistaa tavaroiden saapumisen kyseisen henkilön tiloissa tai muussa tulliviranomaisten osoittamassa tai hyväksymässä paikassa tapahtuvaan tullimenettelyyn. Menettelyä kuvataan asetuksen (ETY) N:o 2454/1993 253 artiklassa⁵, ja se antaa siihen oikeutetuille talouden toimijoille mahdollisuuden esittää tavarat tulliviranomaisille ilman, että tavarat ovat fyysisesti paikalla, tehdessään ilmoituksen vapaaseen liikkeeseen luovutusta varten.

- Yksinkertaistuksia koskeva yhteisölupa, joka virallisesti tunnetaan nimellä yhteisölupa: Järjestelmä, jonka avulla talouden toimija voidaan valtuuttaa ilmoittamaan yhdessä jäsenvaltiossa kaikki yhteisön ulkopuolelta tulevaa tuontirahtia ja yhteisön ulkopuolelle suuntautuvaa vientirahtia koskevat tapahtumat. Näin talouden toimijat voivat keskittää kaikkien tapahtumien tullimaksujen kirjauksen ja maksamisen valtuutuksen antaneeseen jäsenvaltioon, vaikka tavaran fyysinen tarkastus ja luovutus tapahtuisivatkin toisessa jäsenvaltiossa.

- Muut kuin yhteisötavarat, jotka on asetettu muuhun tullimenettelyyn kuin vapaaseen liikkeeseen luovuttamiseen: näitä menettelyjä ovat passitus, tullivarastointi, sisäinen jalostus, tullivalvonnassa tapahtuva valmistus tai väliaikainen maahantuonti.

Ohjeissa käytetään myös jonkin verran asetuksessa (EY) N:o 765/2008 määriteltyä terminologiaa:

- markkinoille saattaminen: tuotteen asettaminen ensimmäistä kertaa saataville yhteisön markkinoilla

- asettaminen saataville markkinoilla: tuotteen toimittaminen yhteisön markkinoille liiketoiminnan yhteydessä jakelua, kulutusta tai käyttöä varten joko maksua vastaan tai maksutta

- valmistaja: luonnollinen tai oikeushenkilö, joka valmistaa taikka suunnittelee tai valmistuttaa tuotetta ja markkinoi sitä omalla nimellään tai tavaramerkillä

- valtuutettu edustaja: yhteisöön sijoittautunut luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, jolla on valmistajan antama kirjallinen valtuutus hoitaa valmistajan puolesta tietyt tehtävät sille yhteisön lainsäädännön nojalla kuuluvien velvoitteiden osalta

- maahantuojaja: yhteisöön sijoittautunut luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joka saattaa kolmannesta maasta tuotavaa tuotetta yhteisön markkinoille

- markkinavalvonta: viranomaisten toiminta tai toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tuotteet ovat asiaa koskevassa yhteisön yhdenmukaistamislainsäädännössä asetettujen

⁵ Katso EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1–766.

vaatimusten mukaisia eivätkä vaaranna terveyttä, turvallisuutta tai muita yleisten etujen suojeluun liittyviä seikkoja

- markkinavalvontaviranomainen: jäsenvaltion viranomainen, jolla on vastuu markkinavalvonnan toteuttamisesta kyseisen valtion alueella

- CE-merkintä: merkintä, jolla valmistaja osoittaa, että tuote on merkinnän kiinnittämistä koskevassa yhteisön yhdenmukaistamislainsäädännössä asetettujen sovellettavien vaatimusten mukainen

- yhteisön yhdenmukaistamislainsäädäntö: mikä tahansa yhteisön lainsäädäntö, jolla yhdenmukaistetaan tuotteiden kaupan pitämisen ehtoja – ”yhdenmukaistettu standardi” tarkoittaa jonkin teknisiä standardeja ja määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22 päivänä kesäkuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/34/EY [10] liitteessä I luetellun eurooppalaisen standardointielimen kyseisen direktiivin 6 artiklan mukaisesti komission pyynnön perusteella vahvistamaa standardia.

Pyydämme huomaamaan, että luovutus vapaaseen liikkeeseen ei tarkoita samaa kuin markkinoille saattaminen.

Markkinoille saattamista ei katsota tapahtuvan, ellei tullia ole (vielä) luovuttanut tuotetta vapaaseen liikkeeseen tai jos tuote on asetettu johonkin muuhun tullimenettelyyn (esimerkiksi passitukseen, tullivarastointiin tai väliaikaiseen maahantuontiin) tai on vapaa-alueella.

3.2 Lakisäätöiset vaatimukset

3.2.1. Yhteisön tullikoodeksin tullitarkastuksia koskevat säännökset

Asetuksessa (ETY) N:o 2913/92 (Yhteisön tullikoodeksi) ja asetuksessa (ETY) N:o 2454/93 (Yhteisön tullikoodeksin soveltamissäännökset) säädetään yleisistä oikeudellisista puitteista, joiden mukaisesti tulliviranomaisten on valvottava ja suoritettava muita kuin yhteisötavaroita koskevia tarkastuksia. Yhteisön tullikoodeksi sisältää yleisiä sääntöjä ja menettelyjä, joita on sovellettava EU:n alueelle tuotaviin tai sieltä vietäviin tavaroihin, ja siinä määrätään, että tulliviranomaiset ovat ensisijaisesti vastuussa EU:n kansainvälisen kaupan valvonnasta ja että heidän on toteutettava toimenpiteitä, joilla suojellaan EU:ta epäreilulta ja laittomalta kaupalta. Tulliviranomaiset vastaavat EU:n ja sen asukkaiden vaarattomuuden ja turvallisuuden varmistamisesta. Heidän on toimittava tarvittaessa tiiviissä yhteistyössä muiden viranomaisten kanssa kansallisella tasolla annettujen rajoihin liittyvien vastuiden mukaisesti. He voivat tehdä kaikki tarpeelliseksi katsomansa tullitarkastukset, joiden on perustuttava ensisijaisesti riskianalyysiin.

3.2.2. EU:n markkinoille tulevien tuotteiden turvallisuutta ja vaatimustenmukaisuutta koskevat tarkastukset, jotka tullin on suoritettava asetuksen (EY) N:o 765/2008 1 artiklan 2 ja 3 kohdan sekä 27–29 artikloiden mukaisesti

Vuonna 1992 sisämarkkinoita luotaessa tuli voimaan yhteisiä säännöksiä kolmansista maista maahantuotavien tuotteiden tuoteturvallisuuteen liittyvistä vaatimustenmukaisuustarkastuksista, jotka koskivat sitä, että tulliviranomaisten oli keskeytettävä tuotteiden luovutus vapaaseen liikkeeseen. Säännöksiin sisällytettiin

markkinavalvontaviranomaisten osallistuminen 8. helmikuuta 1993 annetulla asetuksella (ETY) N:o 339/93⁶. Tämän lisäksi päätöksessä 93/583/ETY⁷ edellytettiin priorisoidun tuoteluettelon laatimista tuotteista, joille on tehtävä tullitarkastus ja joiden luovutus oli keskeytettävä. Kyseiset säännökset kumottiin asetuksella (EY) N:o 765/2008, jonka soveltamisalaa kuitenkin laajennettiin niin, että se käsittää erityisesti neuvoston asetuksen (ETY) N:o 339/93 tavaran luovuttamisen keskeyttämistä koskevat keskeiset säännökset.

Uudessa asetuksessa otetaan käyttöön EU:n markkinoille tulevien tuotteiden tarkastusta koskevat selkeät oikeudelliset puitteet ja asetetaan selkeät velvoitteet tarkastuksesta vastaaville kansallisille viranomaisille, esimerkiksi tulliviranomaisille. Tämä edellyttää ennakoivampaa lähestymistapaa tarkastuksiin, joilla varmistetaan, että tuontitavarat täyttävät tuoteturvallisuutta koskevat vaatimukset. Valvontaviranomaisten on suoritettava tuotteiden ominaisuuksia koskevia tarkoituksenmukaisia tarkastuksia riittävässä laajuudessa tuotteiden saapuessa EU:hun ja ennen kuin tuotteet luovutetaan vapaaseen liikkeeseen.

Tulliviranomaisilla on yleisesti asetuksen (EY) N:o 765/2008 27 ja 28 artiklan mukaan toimivalta

- keskeyttää tuotteiden luovutus, jos epäillään, että tuotteet eivät ole turvallisia ja/tai eivät ole EU:n yhdenmukaistamislainsäädännön mukaisia tai eivät täytä asiakirjoja ja merkintää koskevia vaatimuksia (27 artiklan 3 kohta)
- olla antamatta lupaa luovutukseen vapaaseen liikkeeseen 29 artiklan 1 ja 2 kohdassa mainituista syistä
- antaa lupa luovutukseen vapaaseen liikkeeseen tuotteelle, joka on asiaankuuluvan EU:n lainsäädännön mukainen.

Jos luovutus vapaaseen liikkeeseen on keskeytetty, tulliviranomaisten on ilmoitettava siitä heti toimivaltaiselle kansalliselle markkinavalvontaviranomaiselle, jolla on kolme työpäivää (ks. myös 3.4 kohta) aikaa suorittaa tuotteiden alustava tutkimus ja päättää,

- että tuotteet voidaan luovuttaa, koska ne eivät aiheuta vakavaa vaaraa terveydelle ja turvallisuudelle tai niiden ei voida katsoa rikkovan EU:n yhdenmukaistamislainsäädäntöä, tai
- että tuotteet on pysäytettävä, koska on tehtävä lisätarkistuksia⁸ sen varmistamiseksi, että ne ovat turvallisia ja vaatimustenmukaisia.

Tulliviranomaisten vastuulla on päättää, luovutetaanko tavarat vai keskeytetäänkö niiden luovutus. Markkinavalvontaviranomaisten tehtävä on määrätä, ovatko vapaaseen liikkeeseen luovutettaviksi aiotut tavarat EU:n yhdenmukaistamislainsäädännön mukaisia, ja ilmoittaa tullille hyvissä ajoin päätöksestään.

⁶ Katso EYVL L 40, 17.2.1993, s. 1.

⁷ Katso EYVL L 279, 12.11.1993, s. 41.

⁸ 27 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tuotteen ominaisuuksia koskevia tarkastuksia, kuten asiakirjojen tarkastuksia sekä fyysisiä ja laboratoriotarkastuksia.

Jos markkinavalvontaviranomainen toteaa, että tuotteet aiheuttavat vakavan riskin tai että ne eivät vastaa vaatimuksia, tuotteiden saattaminen EU:n markkinoille on kiellettävä. Markkinavalvontaviranomainen voi myös päättää hävittää tuotteet tai tehdä ne käyttökelvottomiksi, jos se pitää sitä tarpeellisenä ja oikein suhteutettuna. Jos tuonti kielletään, tullin on lisättävä kauppalaskuun, kaikkiin muihin asiaa koskeviin asiakirjoihin tai sähköiseen järjestelmään merkintä, että tuotteen tuonti on kielletty, koska tuote on vaarallinen tai tuote ei ole vaatimusten mukainen. Vaikka markkinavalvontaviranomainen tekee lopullisen päätöksen siitä, mitä tehdään, on selvää, että tulliviranomaiset ovat keskeisessä osassa estettäessä vaarallisten tai vaatimusten vastaisten tuotteiden pääsy EU:n markkinoille.

3.3. Asiaan liittyvien taloudellisten toimijoiden tärkeimmät velvoitteet⁹

Valmistaja on yleensä ainoa talouden toimija, joka vastaa tuotteen valmistuksesta ja/tai suunnittelusta asiaan liittyvän EU:n lainsäädännön tai muiden mahdollisten säännösten mukaisesti.

Kun kyseessä on tuontituote, **maahantuoja** on tärkeässä osassa, koska hän vastaa tuotteesta, jonka hän aikoo saattaa EU:n markkinoille. Hänen on siis saatettava EU:n markkinoille vain turvallisia ja vaatimustenmukaisia tuotteita. Tämän lisäksi hänen on ennen tuotteen markkinoille saattamista varmistettava, että

- asianmukainen vaatimustenmukaisuuden arviointi on suoritettu
- valmistaja on laatinut asianmukaisen teknisen dokumentaation
- tuotteessa on tarvittavat vaatimustenmukaisuusmerkinnät, esimerkiksi CE-merkintä, jos sellainen vaaditaan.

Maahantuojan on merkittävä tuotteeseen (tai pakkaukseen taikka liiteasiakirjoihin) nimensä, rekisteröity kauppanimensä tai rekisteröity tavaramerkkinsä sekä osoite, josta hänet tavoittaa.

Hänen on ilmoitettava valmistajalle ja markkinavalvontaviranomaisille, jos hän tietää tuotteen aiheuttavan vakavan riskin, ja ryhdyttävä tarvittaessa asianmukaisiin toimenpiteisiin (vapaaseen liikkeeseen luovutuksen peruminen, korjaavat toimet, muu tullimenettely).

Hänen on tehtävä yhteistyötä asianomaisten viranomaisten kanssa ja toimitettava heille pyynnöstä, jos pyyntö on perusteltu, kaikki tiedot ja asiakirjat, joilla tuotteiden turvallisuus ja vaatimustenmukaisuus voidaan osoittaa.

⁹ Katso Euroopan unionin virallisessa lehdessä (L 218, 13.8.2008, sivu 82) julkaistun tuotteiden kaupan pitämisestä annetun päätöksen 768/2008 R2, R3 ja R4 artikla.

3.4 Selvennys, joka koskee asetuksen (EY) N:o 765/2008 28 artiklassa mainittua ”kolmen työpäivän” aikarajaa

Elleivät markkinavalvontaviranomaiset ole kolmen työpäivän kuluessa luovuttamisen keskeyttämisestä ilmoittaneet mistään toteuttamistaan toimenpiteistä, tuote on luovutettava vapaaseen liikkeeseen, edellyttäen, että kaikki muut luovutusta koskevat vaatimukset ja muodollisuudet on täytetty.

Koska aikaraja on hyvin tiukka, on varmistettava, että tuotetta koskeva ilmoitus sekä mahdolliset tuotteesta otetut näytteet tai kuvat toimitetaan välittömästi kyseisestä tuotteesta vastaavalle markkinavalvontaviranomaiselle asetuksen (EY) N:o 765/2008 mukaisesti.

Koko menettely tuotteen luovutuksen keskeyttämisestä sen luovuttamiseen vapaaseen liikkeeseen tai tullin antamaan kieltoon olisi suoritettava viipymättä, jotta ei aiheuteta esteitä lailliselle kaupalle. Menettelyä ei silti tarvitse välttämättä suorittaa loppuun kolmen työpäivän aikana. Luovutuksen keskeyttäminen voi olla voimassa ajan, jonka markkinavalvontaviranomainen tarvitsee suorittaakseen tuotteelle lopullisen päätöksen tekemisen vaatimat tarkastukset. Markkinavalvontaviranomaisten on varmistettava, että tuotteiden vapaata liikkuvuutta ei rajoiteta enempää kuin on sallittu yhteisön yhdenmukaistamislainsäädännön tai EU:n muun asiaankuuluvan lainsäädännön perusteella.

Tässä tapauksessa markkinavalvontaviranomainen ilmoittaa tullille kyseisten kolmen työpäivän kuluessa, että se ei ole vielä tehnyt lopullista päätöstä tavaroista. Luovutus vapaaseen liikkeeseen on keskeytyneenä, kunnes markkinavalvontaviranomainen on tehnyt lopullisen päätöksen. Annettu ilmoitus oikeuttaa tullin pidentämään alkuperäistä keskeytysaikaa. Tavarat jäävät tullin valvontaan, vaikka niiden varastointi muuhun tulliviranomaisten hyväksymään paikkaan sallittaisiin.

4. TOIMINTAMENETTELYT

4.1 Tullin ja markkinavalvontaviranomaisten tuontivalvontaa koskeva yhteinen lähestymistapa

Suorittaakseen asetuksessa vaaditut tuontitavaroiden turvallisuutta ja vaatimustenmukaisuutta koskevat tarkastukset ennen tuotteiden luovutusta vapaaseen liikkeeseen, yhteisön markkinoille saatettavien tuotteiden valvonnasta vastaavilla jäsenvaltioiden viranomaisilla eli tullilla ja markkinavalvontaviranomaisilla on oltava riittävä toimivalta ja resurssit tehtäviensä asianmukaiseen hoitamiseen (27 artiklan 1 kohta ja 18 artiklan 3 kohta). Tämä ei rajoita mahdollisuutta asetuksessa säädettyyn mahdollisuuteen hävittää tai muulla tavalla tehdä käyttökelvottomiksi vakavan riskin aiheuttavat tuotteet, jos sitä pidetään tarpeellisena ja oikeasuhteisena (29 artiklan 4 kohta).

Joissakin jäsenvaltioissa tarkastusten suorittamisesta vastaa hallinnollisesta rakenteesta johtuen tullihallinto, kun taas toisissa tapauksissa kaikkien tai joidenkin tiettyjen tavaroiden tarkastuksista vastaavat markkinavalvontaviranomaiset.

Toimintamenettelyjen osalta on tullin ja markkinavalvontaviranomaisten päivittäisessä työssään otettava huomioon kaksi merkittävää näkökohtaa.

Ensinnäkin asetus velvoittaa, että tuotteen ominaisuuksia koskevia asianmukaisia tarkastuksia on suoritettava ”riittävässä laajuudessa” ennen kuin tuotteet luovutetaan vapaaseen liikkeeseen. Lisäksi 27 artiklan 1 kohdassa säädetään, että asianmukaiset tarkastukset on tehtävä 19 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen periaatteiden mukaisesti. Nämä periaatteet antavat EU:n markkinoille tulevien tuotteiden tarkastuksista vastaaville viranomaisille valtuudet tehdä asiakirjojen tarkastuksia sekä fyysisiä ja laboratoriotarkastuksia riittävien otosten perusteella. Silloin kun tulliviranomaiset tekevät näitä tarkastuksia, heidän toimintansa voisi olla helpompaa, jos he saisivat markkinavalvontaviranomaisilta tarvittavat tiedot (27 artiklan 2 ja 5 kohta) esimerkiksi tuoteluokista, talouden toimijoista tai valmistajista, joihin liittyy suuri riski, ja mahdolliset muut merkitykselliset tiedot, jos jossakin tapauksessa on jo havaittu vakava riski tai vaatimusten noudattamista jättäminen (29 artiklan 5 kohta). Tarkastusten tehostamiseksi tulliviranomaisten olisi saatava nämä tiedot sekä mahdolliset muut tiedot, joiden perusteella riskien vakavuus voidaan arvioida, mahdollisimman nopeasti. Näin he voivat suunnitella turvallisuutta ja vaatimusten noudattamista koskevien tarkastusten vaatimaa varten riskianalyysiin perustuvaa strategiaa. Tiedot on saatettava säännöllisesti ajan tasalle.

Toiseksi asetuksen (EY) N:o 765/2008 27 artiklan 3 kohdassa tulliviranomaiset veloitetaan keskeyttämään muiden kuin yhteisötavaroiden luovutus vapaaseen liikkeeseen, jos tuontivalvonnan yhteydessä havaitaan tai epäillään yhteisön lainsäädännön vastaisuuksia. Yhteisön lainsäädännön vastaisuudet on määritelty 27 artiklan 3 kohdassa seuraavasti:

(a) tuotteella on ominaisuuksia, joiden perusteella voidaan olettaa, että se aiheuttaa vakavan riskin terveydelle, turvallisuudelle, ympäristölle tai muulle yleiselle edulle siitä huolimatta, että tuote on oikein asennettu ja huollettu ja sitä on käytetty oikein;

(b) tuotteen mukana ei ole asiaa koskevassa yhteisön yhdenmukaistamislainsäädännössä edellytettyjä asiakirjoja tai sitä ei ole merkitty kyseisen lainsäädännön mukaisesti; ja/tai

(c) tuotteen CE-merkintä on virheellinen tai harhaanjohtava.

Jos jokin näistä rikkomuksista havaitaan, tulliviranomaisten on keskeytettävä luovutus vapaaseen liikkeeseen ja ilmoitettava siitä markkinavalvontaviranomaisille välittömästi sovitulla tavalla. Markkinavalvontaviranomaisen on puolestaan ilmoitettava tulliviranomaiselle kolmen työpäivän kuluessa toimenpiteistä, joita se on toteuttanut sellaisen tuotteen osalta, jonka luovutus vapaaseen liikkeeseen on keskeytetty.

Jos markkinavalvontaviranomainen katsoo, ettei tuote aiheuta vakavaa riskiä terveydelle ja turvallisuudelle ja että se on EU:n yhdenmukaistamislainsäädännön mukainen, sen on ilmoitettava tullille tästä sovitulla tavalla, minkä jälkeen tullin on ryhdyttävä jatkamaan tavaroiden tulliselvitystä (eli luovutettava ne vapaaseen liikkeeseen).

Tullin on toimitettava markkinavalvontaviranomaiselle sovitulla tavalla kaikki saatavissa olevat tiedot, joiden perusteella voidaan määrittää, ovatko tavarat sovellettavien vaatimusten mukaisia. Jos tuotteesta vaaditaan näytteitä, tullin toimittaa näytteet tai antaa luvan näytteiden ottamiseen.

Jos markkinavalvontaviranomaisilla ei ole toimivaltaa suorittaa ulkorajatarkastuksia (riippuu jäsenvaltion hallinnollisesta rakenteesta), markkinavalvontaviranomaisten on toimitettava ulkorajatarkastuksista vastaaville viranomaisille (tullille) merkitykselliset tiedot sellaisista tuotteista tai talouden toimijoista, joihin on havaittu liittyvän vakava riski tai vaatimusten noudattamatta jättäminen, sekä muut merkitykselliset riskejä koskevat tiedot (mukaan luettuna jäljitettävyystietojen puuttuminen), jotka helpottavat vaarallisiksi tai vaatimusten vastaisiksi epäiltyjen tuotteiden tunnistusta rajalla. Tiedot ovat yleisesti saatavilla RAPEX-järjestelmässä (<http://ec.europa.eu/rapex>).

Tarvittavat tarkastukset on tehtävä ennen kuin kyseinen tuote luovutetaan vapaaseen liikkeeseen. Koska tämä aika voidaan laskea minuuteissa, tuotteiden turvallisuuden ja vaatimustenmukaisuuden rajavalvonnan tehokkuus olisi selvästi yhdistettävä riskiperusteisuuden soveltuvien lähestymistapojen käyttöön ja tullin ja markkinavalvontaviranomaisten välillä menestykselliseen sovitun tason yhteistyöhön vaadittujen tarkastusten suorittamiseksi.

Jos tuote aiheuttaa vakavan riskin, markkinavalvontaviranomaiset veloitetaan 29 artiklan 1 kohdassa toteuttamaan toimenpiteet, joilla kielletään tuotteen saattaminen markkinoille. Markkinavalvontaviranomaisen on ilmoitettava tullille sovitulla tavalla päätöksestään ja ohjeistettava tullia olemaan luovuttamatta tavaroita vapaaseen liikkeeseen sekä lisäämään laskuun ja kaikkiin muihin liitteenä oleviin asiakirjoihin tai sähköiseen järjestelmään seuraava merkintä:

”Vaarallinen tuote – luovutus vapaaseen liikkeeseen kielletty – asetus (EY) N:o 765/2008”

Jos tuote ei ole yhteisön yhdenmukaistamislainsäädännön mukainen, 29 artiklan 2 kohdan mukaan markkinavalvontaviranomaiset veloitetaan ryhtymään tarvittaviin toimiin ja ilmoittamaan asiasta menettelyä hoitavaan tullitoimipaikkaan sovitulla tavalla. Tarvittaessa markkinavalvontaviranomaisten on ohjeistettava tulliviranomaisia olemaan luovuttamatta tuotetta vapaaseen liikkeeseen ja lisäämään laskuun ja kaikkiin muihin liitteenä oleviin asiakirjoihin tai sähköiseen järjestelmään merkintä:

”Tuote ei ole vaatimustenmukainen – luovutus vapaaseen liikkeeseen kielletty – asetus (EY) N:o 765/2008”.

Jos vapaaseen liikkeeseen luovutus ei ole sallittu ja tuotteet ilmoitetaan edelleen muuhun tullimenettelyyn (edellyttäen, että markkinavalvontaviranomainen ei sitä vastusta tai vaadi, että tavarat on hävitettävä), 29 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut merkinnät on lisättävä uudessa hyväksytyssä tullimenettelyssä käytettäviin asiakirjoihin (29 artiklan 3 kohta).

Tuoteturvallisuutta ja vaatimusten noudattamista koskevia sääntöjä ei sovelleta sellaisiin yhteisön ulkopuolisiin tavaroihin, joita ei ole ilmoitettu vapaaseen liikkeeseen, esimerkiksi tavaroihin, jotka ovat passitusmenettelyssä tai jotka on siirretty vapaa-alueelle tai vapaavarastoon. Voi kuitenkin olla, että saadaan tietoja, joiden mukaan nämä tavarat eivät ole tuoteturvallisuutta ja vaatimustenmukaisuutta koskevien EU:n sääntöjen mukaisia (mutta eivät aiheuta kuitenkaan vakavaa riskiä, jonka perusteella ne voitaisiin hävittää välittömästi asetuksen (EY) N:o 765/2008 29 artiklan 4 kohdan mukaisesti). Nämä tiedot on ilmoitettava asianomaisille viranomaisille sen estämiseksi, että kyseiset tavarat saatetaan EU:n markkinoille myöhemmin.

Jos havaitaan, että tavarat eivät ole EU:n yhdenmukaistamislainsäädännön mukaisia, asiasta vastaavat viranomaiset voivat ryhtyä tarvittaviin toimenpiteisiin, joilla varmistetaan, että tavaroita muutetaan tarkoituksenmukaisella tavalla, jolloin ne on mahdollista jatkossa luovuttaa vapaaseen liikkeeseen.

Jos havaitaan, että tavarat, jotka alun perin on ilmoitettu luovutettaviksi vapaaseen liikkeeseen, eivät ole yhteisön yhdenmukaistamislainsäädännön mukaisia, ne voidaan asettaa muuhun tulliselvitysmuotoon (vaihtoehtoinen tullimenettely, muu kuin luovutus vapaaseen liikkeeseen, 29 artiklan 3 kohta). Markkinavalvontaviranomainen voi päättää hävittää kyseiset tavarat, jos ne aiheuttavat vakavan riskin ja jos viranomaiset pitävät sitä tarpeellisenä ja oikeasuhteisena (29 artiklan 4 kohta). Joka tapauksessa lopullisen päätöksen siitä, voidaanko nämä tavarat hyväksyä muuhun tulliselvitysmuotoon, voi tehdä vain tulli, koska se on ainoa viranomainen, joka on toimivaltainen tekemään tämän päätöksen.

Kun tulli haluaa ilmoittaa uudelleen luovutettaviksi vapaaseen liikkeeseen tavaroita, jotka on aiemmin varustettu merkinnällä ”**Vaarallinen tuote – luovutus vapaaseen liikkeeseen kielletty – asetus (EY) N:o 765/2008**” tai merkinnällä ”**Tuote ei ole vaatimustenmukainen – luovutus vapaaseen liikkeeseen kielletty – asetus (EY) N:o 765/2008**”, sen on pyydettävä markkinavalvontaviranomaisia vahvistamaan, että tavaroille on tehty tarvittavat muutokset ja että ne sen vuoksi vastaavat vaatimuksia tuoteturvallisuuden ja vaatimustenmukaisuuden näkökulmasta.

Kun markkinavalvontaviranomainen ilmoittaa tullille, että se voi luovuttaa tavarat, joista on tehty ilmoitus markkinavalvontaviranomaiselle, tulli ei saa pidättää näitä tavaroita kauempaa, jos muut tullivelvoitteet on täytetty. Jos on mahdollista, että nämä tavarat vaativat lisää korjaavia toimia, markkinavalvontaviranomaisen on seurattava asiaa.

Joissakin tapauksissa paikka, jossa tavarat ilmoitetaan luovutettaviksi vapaaseen liikkeeseen, voi olla eri kuin tavaroiden saapumispaikka. Se ei estä asiasta vastaavia viranomaisia tekemästä tarvittavia tarkastuksia saapumispaikassa. Jos kuitenkin tavarat ilmoitetaan vapaaseen liikkeeseen myöhemmin, saapumispaikassa tarkastuksen suorittaneiden asiasta vastaavien viranomaisten on toimitettava ilmoituksen tekvän tullitoimipaikan viranomaisille tarvittavat tiedot, jotta voidaan varmistaa, että vapaaseen liikkeeseen luovutetaan vain turvallisia ja vaatimusten mukaisia tuotteita. Toimittamalla tarkastusten tulokset saapumispaikasta eteenpäin voidaan myös välttää päällekkäisten tarkastusten tekeminen myöhemmässä vaiheessa.

Tavaroiden alkuseulonnasta ja -tarkastuksesta vastaavien valvontaviranomaisten on saatava täydelliset tiedot tuontitavaroihin liittyvistä mahdollisista riskitekijöistä. Siihen he voivat käyttää ohjeiden erityisosan tarjoamia välineitä. Niiden avulla he pystyvät suunnittelemaan ja jatkossa toteuttamaan tarvittavia tarkastusstrategioita ja keskittymään tuoteluokkiin, joissa on havaittu vakava riski tai vaatimusten noudattamatta jättäminen. Tämän vuoksi on varmistettava, että viranomaisten (markkinavalvonta- ja tulliviranomaisten) välinen tietojenvaihto toimii.

Jos tulli huomaa jälkitarkastuksen aikana, että tuote, joka on jo luovutettu vapaaseen liikkeeseen, ei ehkä olekaan voimassa olevien tuoteturvallisuusvaatimusten mukainen, sen on ilmoitettava välittömästi tietonsa asianomaisille markkinavalvontaviranomaisille, jotta ne voivat tarvittaessa toteuttaa korjaavia toimia myöhemmin sisämarkkinoilla asiaa koskevan voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti.

Suorittaessaan muita verotukseen ja salakuljetuksen estämiseen liittyviä tarkastuksia, jotka ovat tavanomainen osa tullin päivittäisiä tehtäviä, tulliviranomaisten olisi harkittava, voivatko he käyttää näissä tarkastuksissa hyväksi ohjeiden erityisosassa olevia tuoteturvallisuutta ja vaatimustenmukaisuutta koskevia tarkistuslistoja ja taustatietoja. Keskinäisen tietojenvaihdon varmistamiseksi heidän on jaettava merkitykselliset tiedot markkinavalvontaviranomaisten kanssa.

Tullin analytikoiden ja resursseista vastaavien olisi harkittava, voitaisiinko tuoteturvallisuutta ja vaatimustenmukaisuutta koskevia lukuisia saatavilla olevia tarkistuslistoja ja taustatietolehtisiä käyttää hyväksi sellaisten tuotteiden riskien alustavassa arvioinnissa, jotka voivat aiheuttaa merkittävää yleistä turvallisuuteen kohdistuvaa huolta. Tulli voi harkita tiedusteluun perustuvaa resurssien käyttöä alueilla, joilla on havaittu suurimmat riskit. Ihanteellista olisi, jos tulli tekisi tätä yhdessä markkinavalvontaviranomaisen kanssa, mutta se voisi tehdä sitä myös itsenäisesti.

4.2 Yksinkertaistetun tullimenettelyn mukaiset tarkastukset

Markkinavalvontaviranomaiset voivat myös vastata joistakin tuotteiden tarkastuksista, joissa toimijat käyttävät yksinkertaistettua tullimenettelyä. Koska yksinkertaistettuja tullimenettelyjä käyttävät usein taloudelliset toimijat, on tarpeen varmistaa, että myönnettäessä lupa yksinkertaistetulle menettelylle tarkistetaan, että toimija tietää menettelyn mukaisiin tuontitavaroihin liittyvät mahdolliset riskit. Siksi on suositeltavaa, että tiettyjen tavaroiden osalta joko kielletään tai sallitaan yksinkertaistettujen menettelyjen käyttö. Päätös tästä edellyttää tullin ja kansallisten markkinavalvontaviranomaisten välisiä neuvotteluja.

Jotta lisäksi voitaisiin varmistaa sellaisten tavaroiden tehokas tarkastus, joihin saatetaan soveltaa tuoteturvallisuusvaatimuksiin liittyviä rajoituksia, jäsenvaltioiden on varmistettava, että tullin yhteisessä tarkastussuunnitelmassa määritetään selvästi tullihallinnon tehtävät ja vastualueet ja että tarkastussuunnitelmassa korostetaan tähän liittyvää yhteistyötä markkinavalvontaviranomaisten kanssa.

Kutakin lupaa varten laaditussa yhteisessä tarkastussuunnitelmassa on esitettävä yksityiskohtaisesti, miten rajoituksen alaiset tavarat on tarkastettava. Suunnitelmassa on selvitettävä täsmällisesti, miten tarkastukset on suoritettava, ja määritettävä tarkastusten aikataulut.

On muistettava, että yksinkertaistettua tullimenettelyä koskevan luvan haltijalla on myös oltava tarvittavat asiakirjat siitä, että tuote on EU:n vaatimusten tai kansallisen lainsäädännön vaatimusten mukainen (esimerkiksi vaatimustenmukaisuusvakuutus, tekninen dokumentaatio ja testiraportit), ennen kuin tavarat luovutetaan vapaaseen liikkeeseen.

Sellaisten yksinkertaistettujen menettelyjen käyttö, joissa muodollisuudet hoidetaan yhdessä jäsenvaltiossa ja tuonti tapahtuu toisessa jäsenvaltiossa, edellyttää kyseisten jäsenvaltioiden välistä sopimusta. Tämä johtuu siitä, että jäsenvaltion ei voida odottaa panevan täytäntöön maahantuojajäsenvaltion maakohtaisia kansallisia vaatimuksia, jotka eivät ole voimassa jäsenvaltiossa, jossa muodollisuudet hoidetaan. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin sopia tästä edellyttäen, että tarkastukset voidaan järjestää tyydyttävästi.

5. TULLIVIRANOMAISTEN JA MARKKINAVALVONTAVIRANOMAISTEN VÄLISEN YHTEISTYÖN PERIAATTEET

Eräs ohjeiden päätavoitteista on varmistaa, että tullin ja markkinavalvontaviranomaisten välillä saadaan aikaan asianmukainen yhteistyö tai että sitä voidaan vahvistaa, jotta tuontituotteiden turvallisuutta ja vaatimusten noudattamista koskeviin tarkastuksiin liittyviä oikeudellisia puitteita sovelletaan yhdenmukaisesti ja yhtä tehokkaasti koko EU:ssa.

Asetuksen (EY) N:o 765/2008 27 artiklan 2 kohdassa säädetään tullin ja markkinavalvontaviranomaisten välistä yhteistyötä koskevasta velvoitteesta. Yhteistyövelvoitteita sisältyy myös yhteisön tullikoodeksin 13 artiklaan, jossa määrätään, että tullin ja muiden viranomaisten välisissä tarkastuksissa **on tehtävä näiden viranomaisten välistä tiivistä yhteistyötä**. Lisäksi jäsenvaltioiden ja komission välisen yhteistyön periaatteita, joista säädetään asetuksen 24 artiklassa, laajennetaan niin, että ne koskevat tarvittaessa myös ulkorajatarkastuksista vastaavia viranomaisia (27 artiklan 5 kohta).

Näillä säännöksillä varmistetaan, että täytäntöönpano on asianmukaista, vaikka asetuksen (EY) N:o 765/2008 täytäntöönpanosta vastaisivat eri ministeriöt ja viranomaiset. Säännösten perusteella tullin ja markkinavalvontaviranomaisten pitäisi pystyä omaksumaan yhteinen lähestymistapa tarkastusprosessin aikana.

Tullin ja markkinavalvontaviranomaisten yhteistyön olisi perustuttava virallisiin sopimuksiin, jotka kattavat kaikki tarvittavat näkökohdat ja elementit sen varmistamiseksi, että tarkastusprosessi suoritetaan tarkoituksenmukaisella tavalla. Sopimuksissa on määriteltävä selvästi kaikki vastuita koskevat päätökset (*kuka?*), aika ja paikka, jolloin asiaan liittyvien viranomaisten on ryhdyttävä toimiin (*milloin ja missä?*), valitun lähestymistavan perustelut (*miksi?*) ja käytettävä menettelytapa (*miten?*), jotta asiasta vastaavat tulliviranomaiset ja markkinavalvontaviranomaiset voivat täyttää asianmukaisesti asetuksessa esitetyt vaatimukset. Tämä edellyttää, että kehitetään tuoteturvallisuuteen ja vaatimustenmukaisuuteen liittyvä, yhteistyötä koskeva yhteinen lähestymistapa koko kohdeyleisöä eli tullia, markkinavalvontaviranomaisia ja talouden toimijoita varten. Tällöin on otettava huomioon näissä ohjeissa annetut suositukset ja elementit.

Näissä ohjeissa esitetyt yhteisesti sovitut elementit on pantava täytäntöön yhdenmukaisesti kansallisella tasolla. Yhteisen täytäntöönpanoprosessin avulla on varmistettava, että tarkastusprosessi on avoimempi ja yhtenäinen kaikissa jäsenvaltioissa. Käytännössä suositellaan, että jäsenvaltioiden nykytilannetta tarkkaillaan ja arvioidaan, jotta voidaan varmistaa, että

1. jäsenvaltioiden asiasta vastaavien viranomaisten välisiä jo hyväksytyjä sopimuksia tarkistetaan sen varmistamiseksi, että kyseisissä sopimuksissa on otettu asianmukaisesti huomioon kaikki ohjeissa kuvatut suositeltavat elementit;
2. menettelyt ohjeiden suosituksiin perustuvan uuden sopimuksen laatimiseksi toteutetaan mahdollisimman nopeasti niissä jäsenvaltioissa, joissa tällaista sopimusta ei vielä ole.

Ohjeissa asetettujen vaatimusten yhtenäinen täytäntöönpano on tärkeää turvallisuutta ja vaatimusten noudattamista koskevien tarkastusten tulevaisuudessa toteutettavien yhteisten toimien kannalta. Näiden yhteisten toimien perustana olisi oltava yhteistyö, joka perustuu ohjeiden sisältämiin yhteisesti sovittuihin periaatteisiin ja elementteihin.

Ihante olisi, että seuraavat toimet oltaisi tehty ennen asiasta vastaavien viranomaisten käytännön yhteistyön aloittamista:

1. Tullin ja markkinavalvontaviranomaisten välisten yhteyksien luominen – strategisella tasolla, johtotasolla ja operatiivisella asiantuntijatasolla (ohjeiden 1. alaviitteessä on linkki kansallisten markkinavalvontaviranomaisten viralliseen luetteloon).
2. Tarkoituksenmukaisen lähestymistavan löytäminen sen varmistamiseksi, että sopimukset laaditaan asianmukaisesti.
3. Tullin ja markkinavalvontaviranomaisten välisen tulevan yhteistyön pohjana olevien sopimusten ”puitteiden” määrittäminen. Kansallisten puitteiden on perustuttava ohjeissa annettuihin suosituksiin ja niissä on otettava huomioon eri maiden lainsäädännössä ja/tai hallinnollisessa rakenteessa esiintyvät erityissäädökset.
4. Sopimusten soveltaminen tarkastusprosessin aikana käytettäviin käytännön menettelyihin.
5. Tullin osallistuminen olisi otettava huomioon laadittaessa asetuksen (EY) N:o 765/2008 18 artiklan 5 kohdan mukaisia kansallisia markkinavalvontaohjelmia.

6. TURVALLISUUS- JA VAATIMUSTENMUKAISUUSTARKASTUKSIA KOSKEVAT ELEMENTIT, JOTKA OLISI SISÄLLYTETTÄVÄ TULLI- JA MARKKINAVALVONTAVIRANOMAISTEN VÄLISIIN KANSALLISIIN SOPIMUKSIIN

Kokemusten ja parhaiden käytäntöjen vaihdon perusteella suositellaan, että kansallisiin yhteistyösopimuksiin sisällytetään seuraavat asiat:

- yhteystietoluettelo, jossa ovat kummankin viranomaisen, sekä tullin että markkinavalvontaviranomaisen, asiasta vastaavien virkamiesten tiedot, sekä ehto, jonka mukaan luettelo on saatettava säännöllisesti ajan tasalle
- sovittujen roolien ja vastuiden määrittely, josta selviää, tekeekö tarkastuksen tullin vai markkinavalvontaviranomainen vai molemmat yhdessä, ottaen huomioon kansalliset rakenteet ja paikalliset tilanteet
- tarkastusprosessiin liittyvien tietojen vaihto tullin ja markkinavalvontaviranomaisten välillä; tietoja tarvitaan päätöksenteossa ja tulevaisuudessa kohdistettaessa tarkastuksia riskiperusteisesti ja tehtäessä tarkastuksia tietoteknisiä välineitä käyttäen
- tullin ja markkinavalvontaviranomaisten välinen asianmukainen tietojenvaihto, joka liittyy yksinkertaistettua tullimenettelyä koskevan luvan myöntämiseen kansallisella tasolla ja jäsenvaltioiden välillä

- tulli- ja markkina- ja valvontavirkailijoiden säännölliset kokoukset sovittujen toimintapuitteiden mukaisella strategisella, johto- ja operatiivisella tasolla
- markkina- ja valvontaviranomaisten on kansallisia valvontaohjelmiaan laatiessaan otettava asianmukaisesti huomioon tullin tarpeet. Ohjelman on otettava huomioon, että ennakoivien ja reaktiivisten valvontatoimien sekä muiden toimeenpanon prioriteetteihin mahdollisesti vaikuttavien tekijöiden on oltava tasapainossa. On varmistettava, että rajoilla on resurssivalmiudet tätä varten.
- edellytykset tehokasta ja vaikuttavaa pitkän ajan yhteistyötä varten
- prosessit uusien ja suunnittelemattomien vaarallisiksi ja/tai vaatimusten vastaisiksi epäiltyjen tuotteiden tai suuri riskisten taloudellisten toimijoiden käsittelemiseksi
- tulevien kokousten suunnittelu
- asiasta vastuussa olevien virkailijoiden koulutus
- yhteiset koulutustilaisuudet
- tiettyjen hankkeiden aikana tehtävään yhteistyöhön sisältyvät menetelmät, prosessit, menettelyt ja elementit
- tullin ja markkina- ja valvontaviranomaisten välinen varhaisen vaiheen viestintä molempiin viranomaisiin vaikuttavista tulevista lainsäädäntöehdotuksista
- takavarikoituja tavaroita ja niiden varastoinnista koituvien kustannusten hoitamista koskevien selkeiden sääntöjen laatiminen.
